

och genom Kongl. Bibliotekariens försorg på offentlig auktion för statens räkning försäljas, på sätt förut egt rum vid förvärfvande af f. d. Expeditionschefen Meinanders myntsamling.

Hvad Eders Kongl. Maj:t i ofvanberörda nådiga proposition äskat och föreslagit har Riksdagen bifallit.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 22 Maj 1873.

N:o 71.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 Maj 1873.
— — — — Andra Kammaren den 22 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående omsättning i penningar af den andel utaf kyrkotionden, som af församlingarne utgöres dels till kyrkorna och dels till akademier eller andra stiftelser.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 81.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har framställning blifvit gjord derom, att den andel af kyrkotionden, som nu utgöres af församlingarne, dels till kyrkorna och dels till akademier eller andra stiftelser och inrättningar, måtte förvandlas till penningeavgifter efter samma grunder, som för kronans räntor och tionde, enligt Kongl. Förordningen den 23 Juli 1869, blifvit bestämda och med dessa avgifter framgent utgöras intill dess annorlunda derom varder beslutadt.

Enligt hvad Riksdagen inhemtat, förekommer kyrkotionde endast inom provinserna Skåne, Halland, Blekinge och Bohus. Inom de två sistnämnda provinserna löses den redan efter bestämda pris, hvaremot den i Skåne och Halland utgår in natura eller efter markegång.

Riksdagen har ansett med billighet öfverensstämmande, att, i afseende å utgörande af denna tionde inom de två sistnämnda provinserna, de skattskyldige beredes samma lättnad, som kommit dem till del vid utgörandet af Kronans ränta och tionde. Utaf kyrkotionden äro emellertid af ålder anvisade särskilda afgifter såväl till aflöning åt presterskapet som till åtskilliga allmänna inrättningar, deribland förnämligast till Lunds akademi, hvarförutan en del af denna tionde åtföljer patronrättighet inom vissa församlingar eller innehafves under annan enskild eganderätt. En förändring i ofvanberörda syfte måste således föregås af en närmare utredning, om ock på hvad sätt densamma må kunna, utan förnärmande af någons rätt, åvägabringas; och, då en dylik utredning icke kan åstadkommas, förr än vederbörande löntagare eller andra, som ega att uppbära någon del af kyrkotionden, erhållit tillfälle att sig öfver den föreslagna förändringen yttra, får Riksdagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes, efter vederbörandes hörande, taga i öfvervägande, huruvida icke den inom provinserna Skåne och Halland utgående kyrkotionde må kunna till penningar omsättas, i enlighet med de i Kongl. Förordningen den 23 Juli 1869, angående förändring af grundräntor och kronotionde, bestämda grunder, samt derom till Riksdagen aflåta nådig framställning.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 22 Maj 1873.